

NEFA-JOENSUU RY:N

Postmoderni Nahkiainen

2/2017

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Kun Toton Africa vietiin Las Palmasiin	6
Kulo ry:n seminaari Turussa	8
Työelämävalmiudet	11
Arvio: Robert's Coffee	12
Kiitos huonosta huumorista	13
Puujalkavitsikokoelma	15

Postmoderni Nahkiainen 2/2017

Julkaisija: Nefa-Joensuu ry. *Päätoimittaja:* Helmi Frantsi. *Taitto:* 8)

Kirjoittajat: Emmi Rajavuori, Juho Kaasinen, Juhani Schroderus, Tuuli Pelho, Siina Sorvali

Kannen kuva ja kuvitukset: Miia Hartikainen

PÄÄKIRJOITUS

On jälleen jouluvalojen, villasukkien ja Whamin *Last Christmasin* kulta-aikaa, mikä tarkoittaa myös syksyn Postmodernin Nahkiaisen ilmestymistä! Kaikenlaisten joulukiireiden ja opiskeluaikahdistuksen keskellä onkin siis hyvä pysähtyä hetkeksi höyryävän punaviiniglögilasillisen kanssa uunituoreen lehden ääreen ja etsiä optimaaliseen lojuasentoon sohvannurkkaan peiton alle – niin minäkin aion tehdä. Kandi ja miljoonat muut tehtäväpinnossa odottavat asiat eivät (ikävä kyllä) tule katoamaan mihinkään, vaikka ne jättäisinkin hetkeksi. (Tai ainahan sitä voisi kokeilla?)

Tässä lehdessä päästään kurkistamaan Joensuussa avattuun Robert's Coffeehen sekä pj:n mukana Kulon tämän vuoden seminaariin ja Seitä ry:n 2-vuotisivuille. Nahkiaisen hengen mukaisesti on mukana jälleen myös tunteikas kirjoitus Toton Africasta, joka pyr-

kii avaamaan kyseisen mestariteoksen merkitystä nefalaisille. Lisäksi lehdessä on aimon annos huumoria muun muassa puujalkavitssein, jotka ovat Nefan uudistetun Kaupunkisuunnitusrastin lopputulosta. Ensi vuoden hallituksessa koulutuspoliittisena vastaavana toimiva Juhani lähettää lukijoille terveiset työelämävalmiusten näkökulmasta. Kaikin puolin siis monipuolinen kattaus.

Tämä myös ensi vuoden hallituksessa Postmodernin Nahkiaisen puikoissa jatkava lehtivastaava toivottaa kaikille oikein rentouttavaa joulunaikaa ja hyvää alkavaa uutta vuotta!

Helmi Frantsi
Nefa Ry:n lehtivastaava

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Vuosina 2015-2016 Jari Sarasvuo toimitti Ylelle monologeja viikoittain. Aiheet valittiin ihmisten antamista kommentteista ja Sarasvuon omista ajatuksista. Jaan tässä yhden ajatuksen kanssanne, vuoden takaa.

”Peterin periaatteeksi kutsutaan johtamisen ja vaikuttamisen teoriaa, jonka mukaan hierarkkisessa valta-asemassa toimijat etenevät urallaan tai nousevat vallalla tasolle, jossa he paljastuvat epäpäteviksi ja varsinaisen työn tekevät ne työntekijät jotka eivät vielä ole saavuttaneet epäpätevyytensä tasoa vaan ovat vielä päteviä. Mikä murhe tästä seuraa? Määritelmällisesti johto on epäpätevä siihen työhön mitä tänään tai tulevaisuudessa organisaatio tekee. Sen ote heikkenee.”

Miten tämä sitten liittyy Nefaan? Meidän ainejärjestömme toimintaa periaatteeseen mallinnettaessa paljastuu se tosiasia, että olen puheenjohtajaksi astuttuani jo osoitautunut epäpäteväksi työhöni. Ja oikean työn tekevät ne jotka ovat tässä kuvitteellisessa ”hierarkiassa” minua alempana.

Tuliko tämä kenellekään yllätyksenä? Ei minullekaan.

Ainejärjestön kaltaisessa yhdistyksessä todellisen työn ja sen todellisen arjen pyörittäminen tekee aivan eri henkilö kuin puheenjohtaja, vaikka pestin nimi viekin helposti harhaan. Jokainen joka on osallistunut tapahtumien järjestämiseen, keskellä yötä leipomiseen, fuksien kaitsemiseen, kaljojen ostamiseen, niiden kollektiiviseen juomiseen tai mihin tahansa muuhun tehtävään, on tehnyt enemmän ainejärjestömme eteen kuin mitä minä puheenjohtajana olen tehnyt. Järjestöt ovat tekijöidensä näköisiä, ja hyvä niin.

Mutta tilanne ei ole aivan niin lohduton kuin voisi ajatella. Aina voi oppia paremaksi. Sarasvuo jatkaa:

”Mitä korkeammalle ihminen etenee hierarkiassa, sitä nöyrempi hänen pitäisi olla sen tosiasian kanssa, että hän mahdollisesti on jo epäpätevä johtamaan

niitä jotka tekevät varsinaisen työn, joten hänen pitäisi suostua käsityöläisestä käsityöläisesti, suostua sille tasolle missä vielä toistaiseksi pätevät tekevät sitä työtä minkä hedelmistä se epäpätevä johtaja nauttii. Sen takia johtajan tulisi tunnustaa vaillinaisuutensa ja pyytää apua.”

Lohdullista. Minulla on siis vielä mahdollisuus. Kehitys vaatii siis vain nöyryytystä niiden edessä jotka ovat työn todellisen tekijät. Ja tässä tulee se mitä tämän alustuksen avulla yritin sanoa. KIITOS kaikille jotka ovat ainejärjestömme puolesta tänä vuonna työskennelleet, ANTEEKSI kaikille jotka ovat minun kitinäni ja tietämättömyyttäni kestäneet ja ONNEA JA MENESTYSTÄ, ennen kaikkea niille jotka seuraavalle kaudelle lähtevät, auttamaan epäpätevää puheenjohtajaansa. Myönnän vaillinaisuuteni ja kumarran tekijöiden suuntaan.

Auttakaa minua, olen idiootti.

Epäpätevä pj Rajavuori

Sarasvuo Jari 2016, Sä osaat paljon enemmän kuin mitä sä uskallat – Jari Sarasvuo. 19.11.2017 [<https://areena.yle.fi/1-3802946>]

KUN TOTON AFRICA VIETIIN LAS PALMASIIN

Toton Africa. Siinä on musiikillinen mestariteos josta voisi kirjoittaa jutun jos toisenkin. 4 minuuttia ja 55 sekuntia silkkaa tykitystä. Nyt puhutaan biisistä, jonka voima ei tunnu katoavan ikinä. Ennen kuin mennään lokakuun viimeisen päivän tapahtumiin ja Warjojen jatkopippaloihin, on mielestäni hyvä avata hieman African merkitystä juuri Joensuun kulttuurintutkijoille.

Eletään talvea/kevättalvea 2015. Joensuun kulttuurintutkijoiden vuosikurssi 2014 hakee vielä paikkaansa kaupungissa. Osittain vanhempien opiskelijoiden tukemana tuolloiset fuksipallerot löytävät kaupungin yöelämästä baarin nimeltä 60's Palaver, josta tulee hyvin äkkiä syksyllä 2014 opintonsa aloittaneen vuosikurssin kantapaikka. Kuten keväällä 2017 julkaistusta Nahkiaiestakin kävi ilmi, 60's Palaver houkutteli nefalaisia paikalle huikean viihdyttävän pöytäfutuksen avulla. Toinen tekijä 60's Palaverin tuolloiselle kantisasemalle oli baarin oma interaktiivinen jukeboksi, minkä avulla

”paltsun” soittolistoilte tykitettiin toistuvasti Toton Africaa omista kännyköistä. Parhaimpina iltoina tämä populaarimusiikin helmi saattoi raikua palaverissa lähes kymmenen kertaa muutaman tunnin sisällä.

Siirrytään nykypäivään. Toton Africa on jo usean vuoden ajan kuulunut nefalaisten erinäisten pippaloiden ja tapahtumien soittolistoilte. Biisiä ei oltu kuitenkaan ennen tämän vuoden lokakuuta vedetty vielä kertaakaan Joensuun yössä missään karaokebaarissa. Tuohon epäkohtaan saatiin kuitenkin muutos 31.10.2017 kun epämääräinen porukka nefalaisia siirtyi muiden humppalaisten kanssa Warjojen jatkoille Las Palmasiin. Las Palmas oli auki vain jatkoporukkaa varten, ja kuppilan karaokelava ammotti tyhjyyttään, kun saavuimme paikalle. Jo paikalle ulkona jonottaessa pystyin tuntemaan alitajuisesti, että jotain suurta oli tapahtumassa. Nyt olisi aika laulaa Toton Africa karaokessa muiden nefalaisten kanssa.

Ilta oli lopulta pidempi mitä oletimme. Jo paikalle päästyämme oli selvää, ettei lauluvooro tulisi meidän kohdalle ihan hetkessä. Tämän takia peruimme aluksi idean laulaa Africaa ollenkaan, mutta ei mennyt kauaa, kun olimme jo baaritiskillä toivomassa kyseistä kipaletta biisijonoon. Tästä se sitten alkoi. Loputtomalta tuntunut oman esiintymisvuoron odottelu. Arvioitu odotusaika oli alussa jotain puolentoista ja kahden tunnin väliltä, mutta nuo minuutit ja tunnit tuntuivat vuosikausilta. Toisaalta huomasin lopulta, etten jännittänyt tilannetta yhtään. Muilla puntti alkoi tutista, kun showtime lähestyi, mutta minä olin tyynen rauhallinen. Tiesin sisimmässäni, että Toton African voima tulisi voittamaan harvenevan Las Palmasin yleisön puolellemme. Tehtävässä edesauttoi se, että juuri ennen meitä lavalla nähtiin aivan karmeita örinähevisyksiä, mitkä tyhjensivät tanssilattijan lähes kokonaan.

Lopulta se tapahtui. Pääsimme neljän muun nimeltä mainitsemattoman nefalaisen voimin lavalle esittämään tämän meille niin rakkaan kappaleen. Ei mennyt aikaakaan, kun huomasimme että sekä tanssilattialle että myös esiintymislavallekin alkoi virrata porukkaa. Meidän ei tarvinnut enää jännittää tai pelätä. African musiikillinen voima kantoi meitä ja koko Las Palmasissa olevaa ihmismassaa siinä hetkessä. Se oli hetki, jonka aikana tuon biisin voima todistettiin jälleen kerran. Vedon jälkeen tunnelma oli huojentunut ja raukea, yksi tärkeistä askelista opiskeluaikanamme oli vihdoinkin otettu.

*I know that I must do what's right
As sure as Kilimanjaro rises like Olympus above
the Serengeti*
Toto – Africa (1982)

Kirjoittaja on neljännen vuoden kulttuurintutkimuksen opiskelija ja Toton African kannattaja.

"SEMINAARIVIIKONLOPUT OVAT USEIN MELKOINEN AKATEEMINEN ROSVOSEKTORI"

Kulo ry järjestää vuosittain kulttuurintutkimuksen opiskelijoille seminaarin johon osallistumalla on mahdollista kerryttää kokemusta seminaarityöskentelystä ja noh, pitää hauskaa muiden kulttuurintutkijoiden kanssa siinä sivussa. Tämän vuoden aiheena oli Huumori ja sen monet ulottuvuudet. Huumori on aiheena ajankohtainen. Aktiivinen (joskus liiankin aktiivinen) keskustelu mediassa siitä mille saa nauraa on yksi esimerkki tästä. Huumori on myös muuttanut olemustaan sen keskittyessä nykyisin enemmän aiheisiin ja ihmisiin, jotka eivät kuulu omaan elämään tai joita ei koe kuuluvaksi ”meihin”. Aikaisemmin huumorin kohdistuessa yhteisöön johon edes jotenkin oli osallisena, on korvautunut median kautta nähtävillä aiheilla, joihin ihmisillä ei ole enää välttämättä sidosta.

27.10.2017 – Seminaaripäivä ja tutustumista ihmisiin

Saavumme seminaariin ennen kymmentä ja saamme jopa kahvit talon puolesta, kun läheltä ei varsinaista kahvilaa löytynyt. Tilaisuus alkoi vahvasti Monty Pythonin komedian käsittelyllä. Tämän vuoden seminaari oli poikkeuksellinen koska esiintyjä oli jouduttu jopa karsimaan, ensimmäistä kertaa koskaan. Erityisen mielenkiintoista oli tottakai kuulla täysin itselle uusista asioista, kuten juuri huumorin ja komedian rakenteesta. Seminaarin teema oli selvästi onnistunut, aiheet olivat viihdyttäviä ja niiden vakavuudestakin huolimatta saatiin ne esitettyä helposti lähestyttävästi.

Pääpuheenvuoron jälkeen seurasi kattaus mitä erilaisempia tutkimusaiheita. Saimme kuulla historiaa Natsikortti -termin ta-

kaa, säädyttömyyksiä antiikin näytelmistä, kuoleman huumorista, uskonpilkasta ja rap musiikin lyriikoista löytyvistä itseironisista aiheista. Näiden lisäksi mahtui puhujien joukkoon jopa yksi oman yliopistomme esiintyjä (!) sekä vakavia aiheita, kuten raiskaushuumoriin liittyvä englanninkielinen pro gradu -tutkimus.

Milla Rajakangas, oman koulumme kasvatti, osallistui seminaariin ensimmäistä kertaa. Millan oma kommentti kiteytti koko seminaarin järjestämisen tarkoituksen hienosti. Millaa toki jännitti osallistuminen mutta hän kuvasi tilaisuutta hienoksi ja kun suunnitteli esitystä, sai koko oma työ selkeämmän rakenteen koska piti pystyä kertomaan siitä myös muille. Ja hienostihan se meni! Kiitos Millalle ja nyt muillekin uskallusta osallistua esittelemään omaa tutkimustaan!

Puheiden välissä käymme nauttimassa Turun yliopiston ruokalassa opiskelijahintaisen lounaan ja vaikka ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi, en silti vielä vaihtaisi meidän omia ruokaloita (ja onhan Unica hieman vieraannuttava jo pelkästään nimenä, verrattuna Amicaan...). Tilaisuuden jälkeen saimme nauttia viiniä ja kutsun illalla pidettävään hengailuun, johon nyt oli tottakai pakko päästä! Erityisenä mainintana illasta Nefajyväskylän jo klassikoksi muodostunut näytelmä, joka ansaitsisi vähintään Finlandia palkinnon näytelmäkirjallisuuden osalta.

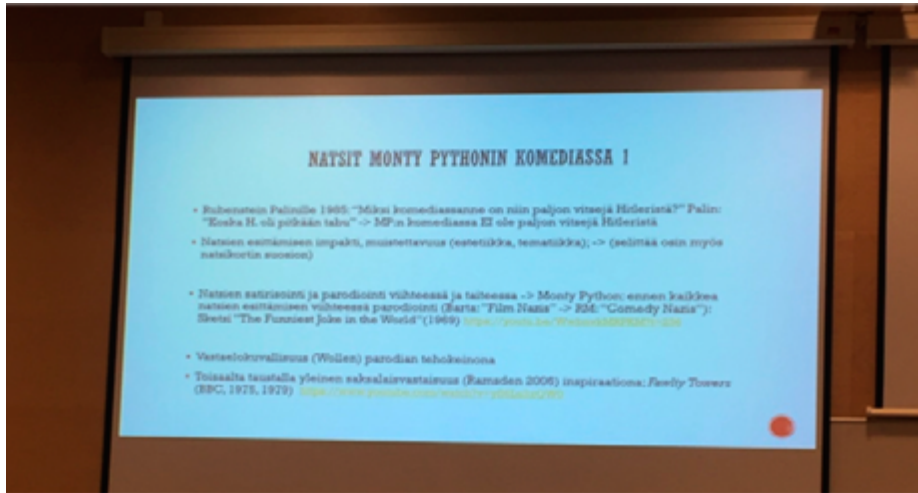
28.10.2017 – Vuosijuhlia, naurua, tanssia ja jatkojen jatkot

Ei nyt varsinaista krapulaa mutta olo on kohmeinen sohvalle nukutun yön jälkeen. Päivän aloittaa Kulo ry:n syyskokous, jos-

sa muodostettiin uusi hallitus ja Joensuun edustus on ensi vuonna varajäsenen voimin mukana hommassa. Tämän jälkeen siirryttiin syömään kukin tahoillemme ja tälläytymään iltaa varten. On Seitan vuosijuhlien aika!

Seita on Turun yliopiston folkloristiikan, kansatieteen ja uskontotieteen opiskelijoiden ainejärjestö eli Nefa-serkku länsi rannikolta. Ikää yhdistyneellä järjestöllä on vasta 2 vuotta, mutta homman toimimista päätellen voisi kuvitella, että kyseessä on isompikin järjestö. Tai sitten vain tekijöinä on juuri niin mahtavat tyypit kuin miltä vaikuttaa.

Illan aloittaa cocktailtilaisuus yliopiston aulassa ja lahjusten jako. Puheenjohtajana toimitin virallisen onnittelupuheen (kädet täristen, kuohuviinistä rohkaisua hakien) ja ojennan lahjaksi viemämme Valdemarin. Saimme kiitosta. Seuraavaksi siirryimme

yhteiskuljetuksella illalliselle, joka oli herkullinen, hauska, kupliva ja täynnä mahdollisia puheita ja iha-nia ihmisiä. Erityisesti mieleen jäi klassisen vujuhatun taittelu, joka oli ainakin tälle Nefalle täysin uusi kokemus. Jatkoille siirryimme paikalliseen kuppilaan jossa jatkoimme uusiin ihmisiin tutustumista, viinin juomista, ruokailua, viinin juomista, nauramista, tanssimista, viinin juomista ja.. tiedätte jujun. Jatkojen lisäksi oli meille tarjolla mahdollisuus jatkojen jatkoille (!), jotka pidettiin samoissa tiloissa kuin edellisen illan hengailuilta. Ilta venyi pilkkuun asti, josta kampesimme itsemme yöpuulle, koska seuraavan päivän kotimatka tykytti takaraivossa, vaikka kuinka yritti vain nauttia jallusta ja naurusta.

29.10.2017 – Kohmelo, kotimatka ja ikävä jo takaisin

Kotimatkan aika. Päänahkaa hieman kiristää, mutta edellisen illan kiharat saa näyttämään edes jotenkin siedettävältä. Ennen

bussiin hyppäämistä kuitenkin kävimme tsekkaamassa, millaista tarjontaa Turku keksii sillikselle ja johan oli pitopöytä! Kaikkea mitä aamiaiselta haluaakin! voileipien grillausta, hedelmiä, tuoremehua, tasoittavat, karkkia, salaatteja ja mahtavaa seuraa tottakai! Kyllä näillä jaksaa jo istua bussissa, johon olikin melko pian suunnattava ja kii-tettävä isäntiä vieraanvaraisuudesta ja kipeistä vatsalihaksista. Ensi vuonna nähdään Jyväskylässä!

Bussimatalla, ahtaassa autossa oli koko viikonlopun ikävimmät fiilikset. Ja kun viimein pääsi kotiin, saattoi vain hymyillä. On se reissaaminen mukavaa, mutta hitto on ihanaa olla kotona! Kiitos!

~PJ Rajavuori
#krapula #Kulory #nefaedustaa
#eksistentiaalinenkriisi #seita2v

TYÖELÄMÄ- VALMIUDET

Terve! Mie olen Juhani, ja olen Nefan koulutuspoliittinen vastaava kaudella 2018. Vastaan siis nefalaisten kopo-asioista. Opiskelen pääaineenani sukupuolentutkimusta. Sivuaaineena olen opiskellut johtamista, taideaineita, sosiaalipsykologiaa ja sosiologiaa. Tässä tekstissä käsittelen hieman työelämävalmiuksia kulttuurisen asiantuntijuuden kontekstissa. Jos se herättää kysymyksiä tai ajatuksia, tule nykäisemään hihasta!

Kulttuurintutkimuksen koulutusohjelma tarjoaa monipuolista kulttuurisen monimuotoisuuden ymmärtämiseen tarvittavaa tieteellistä opetusta. Opetuksen laatu on erinomaista ja kurssitarjonta mielenkiintoista. Yliopistomme laajaa sivuainetarjontaa kannattaa myös hyödyntää ja miettiä omaa tutkintorakennetta mahdollisesti hyvinkin poikkitieteellisesti.

Asiantuntija voi toimia palkkatyön lisäksi yrittäjänä. Tulevaisuuden työelämä tulee sisältämään monia nyt vielä tuntemattomia työllistymismahdollisuuksia. Oman osaamisen miettiminen, ja vaikkapa osaamisperustaisen CV:n kirjoittaminen kannattaa, koska se kehittää omaa ajattelua ja auttaa omien vahvuuksien löytämistä. Näitä asioita kannattaa pohtia viimeistään opintojen loppuvaiheessa, mutta ne voivat auttaa vaikkapa harjoittelupaikan löytymisessä. Omien vahvuuksien tunnistaminen on itseään kehittävälle opiskelijalle kannattava teko.

Vastaan mielelläni osaamisen rajoissa kaikkiin koulutuspoliittisiin kysymyksiisi, ja etsin tarvittaessa vastauksen tai neuvon tiedon lähteelle.

Teksti: Juhani Schroderus

ARVIO: ROBERT'S COFFEE, VAIHTOEHTOJA MYÖS KAHVITTOMILLE

Isoon Myyhyn Spice Icen tilalle muuttanut Robert's Coffee on kahvilaketju, joka on ennestään tuttu ainakin helsinkiläisille ja tamperelaisille. Kävin testaamassa uutuuskahvilan pariinkin otteeseen, ensin syyskuussa ja sitten lokakuussa. Kummallakin kerralla pöytiä oli vapaana runsaasti, jonotusaika oli minimaalinen ja palvelu tehokkaan ystävällistä.

Koska kahvi ei kuulu allekirjoittaneen ruokavalioon ei siitä puolesta ole tarjolla paljoakaan sanottavaa, mutta meille kahvittomille löytyi onneksi mukavasti juomavaihtoehtoja. Robert's Coffeen chai latte on mausteista ja paksua ja päälle ripotellut mausteet tasa-

painottavat täydellisesti juoman makeutta. Toinen kokeilemisen arvoinen juoma on light shake, joka on pelkkään maitoon tehty laihamainen ja raikas pirtelö. Makuvaihtoehtoja tähän herkkuun löytyy tusinoittain!

Vaikka Robert's Coffeen ruokapuoli ei pärjääkään esimerkiksi Houkutukselle, löytyy sieltä ainakin yksi erikoisempi herkku – nimittäin gelato. Jos jäätelöhammasta kolottaa, kannattaa tätä herkkua ehdottomasti käydä maistamassa, varsinkin jos pitää vähän erikoisemmista jäätelömauista.

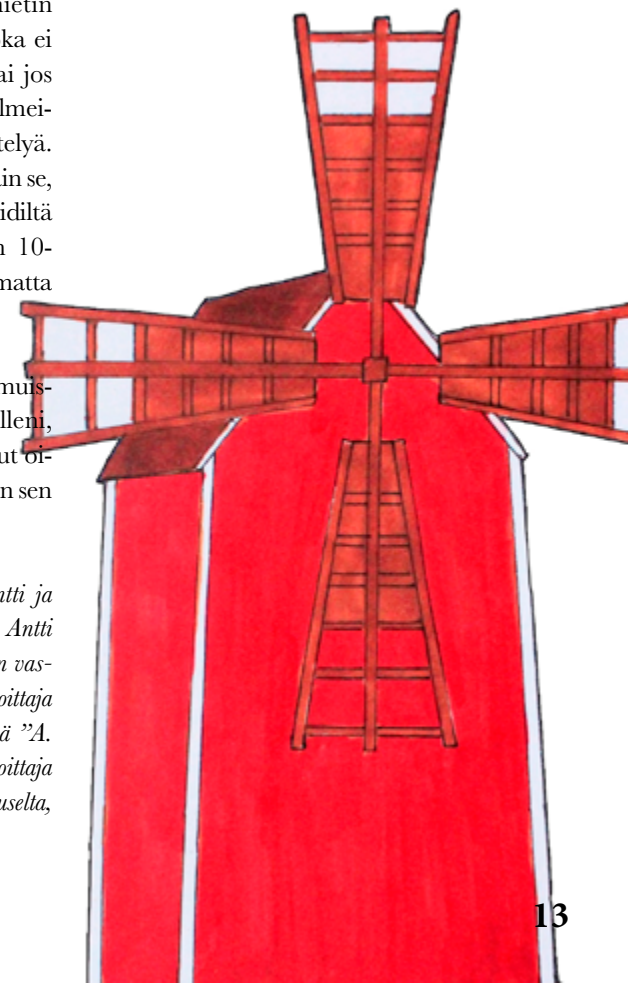
Siina Sorvali

KIITOS HUONOSTA HUUMORISTA

Olen perinyt äitini huumorintajun, niin hyvässä kuin pahassakin. Joskus mietin millaista olisi olla vakava ihminen, joka ei jaksaisi nauraa pissakakka-vitseille, tai jos naaman vääntely mitä erikoisimpiin ilmeisiin ei saisi aikaan edes lievää hymähtelyä. Äitini huumorintajusta kertonee jo jotain se, ettei mieleeni tule yhtäkään sellaista äidiltä kuulemaani vitsiä, jonka kertomisen 10-vuotiaalle lapselle siveyspoliisi mukisematta hyväksyisi.

Ensimmäisten vitsien joukosta, joita muistan äitini kertoneen minulle ja veljelleni, löytyy seuraava hupailu, joka saa minut ol-tis muistelemaan lapsuuttani, koska olen sen niin monesti kuullut:

Olipa kerran kaksi aikuista veljeksetä, Antti ja Kalle Mukunen. Oli varhainen aamu, kun Antti Mukunen sai puhelun. "A. Mukusella" hän vastasi puhelimeen. "Onko Kalle Mukusella?" soittaja kysyi, johon Antti Mukunen toisti väsyneenä "A. Mukusella". Hetken hiljaisuuden kuluttua soittaja sanoi: "No sitten kun hän tulee sieltä aamukuselta, niin voitko pyytää häntä soittamaan - -"

Hiukan vanhempana sain sitten kuulla seuraavan hupaisan pätkän:

Pikkukylässä kaksi nuorta naista odottaa paikallista Siitosen ukon ajamaa bussia. Ohikulkija kysyy naisilta ”mitäs tytöt oottavat?”, johon toinen vastaa ”Siitosta”.

Perheeni suosikkihuumoria ovat kuitenkin sananmuunnokset. Niitä tulee viljellä etenkin arkisissa tilanteissa. Kutkuttaa mieltä sanoa jotain rivoa, kun muut eivät tajua. Ja jos joku tajuaa, niin siitä repeää vielä suurempi riemu. Enoni luona jouluisin käydessämme, nähdessään pöytään katetut sillit, äitini piti aina päästä sanomaan – ellei eno ollut vielä ehtinyt – ”sillii kullekin!”. Toinen yhtä hupaisa tapa on ujuttaa keskusteluun pippurihylly. ”Voitko tuoda suolan sieltä...pippurihyllystä!”

Myös hassut nimet jaksavat naurattaa. Vanhempani ovat opettajia, joten hassuja nimiä tulee töiden kautta vastaan jatkuvasti. Äitini kuitenkin jaksaa edelleen nauraa sille, että

”mieli nyt Tuuli jos sun sukunimi olisi Mylly!”. Kun perheemme kasvoi koiralla, koiran nimeämistä miettiessään äitini naureskeli ”mitäs jos sen nimi olisi Rauha! Sitten jos se karkaisi jonnekin metsään niin voisi huutaa Rauhaa! Missä se Rauha nyt on? Tai, nyt hiljaa Rauha!”.

Onneksi elämän ei tarvitse aina olla niin vakavaa. Huumori ilahduttaa mieltä, ja kunnan naureskelun jälkeen pienet sekä isommatkin arjen ongelmat tuntuvat usein helpommilta ratkaista. Mikä saa sinut päättämään ilmoille hörönaurusi?

Ehkäpä olen nyt höpissyt tarpeeksi, joten päästän teidät, rakkaat nefalaiset, takaisin pussinuudelin kimppuun!

Tuuli Pelho

PUUJALKAVITSI-KOKOELMA

Tänä vuonna Nefan kaupunkisuunnistusrastilla kehiteltiin puujalkavitsejä erilaisista kolmen sanan yhdistelmistä. Puisimmat puujalkavitsit säästettiin kaikkien nähtäville tähän joulun Postmoderniin Nahkiaiseen, jotta muutkin voivat hieman hymistellä näille yksikseen.

What is the difference between professional fisher, rooster and a baby?
Two of them can float.

Mikä on silkkinen ja asuu avaruudessa?
Vauva.

Hei tiiättekö mitä eroa on tavallisella taskumatilla ja vauvalla?
Toista vituttaa kantaa.

Mitä reikäinen sanoi kultissa?
Yksinkertaista.

Mistä tavallisesti erottaa Aku Ankan ja leukemian?
Leukemiaa kehitty.

Hevimetalli Dracula meni kauppaan ja myyjä kysyi, että taasko reikäistä juustoa?
Ei kun oon vegaani.

Mitä yhteistä on Mustalla surmalla ja Kuolemantähdellä?
Kumpikaan ei ole vihreä.

Mikä on foliohattuinen vauva?
Avaruusmaantieteilijä

Mikä on liukas synnyttää?
No Yoda.

Gandalf kun sä oot noita metallimusiikki-ihmisiä, niin millaisesta musiikista sä tykkäät?
Saippuaopperasta.

Mitä tapahtuu, kun Kim-Jong-Unin vaimo synnyttää keltaisen lapsen?
Paloittelusurma.

Mitä tarvitset suorittaaksesi aikuistumisriitin perjantaina?
Sisua.

